

косата и азъ веднага обадохъ на учителя. Той го изправи правъ и го смъмри. Другъ пъкъ другарчето ми отрѣза трѣскà отъ чина съ новото си ножче. Азъ и него обадохъ на учителя. И той стоя правъ като първия четвъртъ часть. А на другия день наказаха баща му да заплати поврѣдената дѣска.

Тия случки накараха ученицитѣ да ме намразятъ и тѣ не ме пущаха вече въ игритѣ си.

* *
*

Въ четвърто отдѣление имаше едно весело момче. То бѣше отъ съседното балканско село и рѣдко си ходѣше при родителитѣ. То се учеше добръ, но обичаше да се присмива на старцитѣ и сакатитѣ: ту ги рисувахе на дяволи, ту се правѣше като тѣхъ куцъ и кривъ. Миналата година въ сѣбота срѣщу *Сирница* то бѣше много весело, защото щѣше да си отиде въ село да яде баница и да мѣтка халва съ малкитѣ си братчета и сестричета.

Като се свърши първиятъ часть, то остана въ стаята да рисува на дѣската смѣшни работи. Най-напрѣдъ изрисува баницата. Слѣдъ това каза: „Другари, вижте какъ ще обърна баницата да прилича на нашия учитель“ и почна да прави разниша рилки около нея.

— Сжщиятъ учитель! — си шепнѣха нѣкои отъ голѣмитѣ ученици.

Въ това врѣме влѣзе учительтъ и дѣската остана неизбърсана.

— Кой изрисува това? — запита той.

— Азъ, отговори селянчето.

— Браво, каза учительтъ и почна урока си.